

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 3

20. ledna 2008

Cena: 6 Kč

PŘED 5. ZASEDÁNÍM VIII. SNĚMU CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Původně bylo 5. zasedání VIII. sněmu plánováno na rok 2007. V loňském roce se plenární zasedání probíhajícího sněmu neuskutečnilo. Materiály připravované jednotlivými výbory jsou sice rozpracované, ale nejsou připraveny a dotvořeny tak, aby mohly být předloženy ke schválení (viz stránky naší církve www.ccsch.cz odkaz Sněmovní centrum). Svolané 5. zasedání na sobotu 26. ledna 2008 má v programu navrženém předsednictvem dvě stěžejní témata.

Tím prvním tématem je **projednání návrhu zákona o nápravě některých majetkových křivd způsobených církvím a náboženským společenstvem v době nesvobody a o narovnání vztahu mezi státem a církvemi**. Jistě nemůžeme předpokládat vývoj hlasování v Poslanecké sněmovně a Senátu PČR o tomto připravovaném zákonu, přesto tento proces dospěl již do tak zásadní fáze, že je nezbytné, aby se k němu vyjádřila církev jako celek ve svém nejvyšším orgánu, kterým je sněm. Ministerstvo kultury připravilo v průběhu léta 2007 návrh věcného záměru zákona, který byl postupně připomínkovan také expertní a církevní komisí. Dne 13. prosince 2007 došlo ke konečné shodě představitelů státu a církvi o věcném záměru zákona. Historickým okamžikem byla neočekávaná shoda státní reprezentace a všech sedmnácti církví a náboženských společností, které se musely dohodnout na rozdělení finanční náhrady za nevydaný majetek. Doba splácení je rozvržena na 60 let. V tom je určitá symbolika, neboť v tomto roce bude 60. výročí únoroého převratu, kdy právě církve byly tímto režimem poškozeny. Je to odškodnění, odblokování majetku, který patřil církvím, z největší části 95 % Římskokatolické církvi, která při jednáních projevila velkorysost vůči ostatním církvím a náboženským společenstvem. Finanční odškodnění má pomoci církvím k určité hospodářské nezávislosti na státu. To na nás bude klást velké nároky a odpovědnost.

Druhým tématem sněmu je projednání **novelizace Ústavy ČČSH ve věci parity duchovních a laiků na diecézním shromáždění a církevním sněmu**. Nové řády Ústava a další, které byly přijaty v průběhu VIII. sněmu, procházejí obdobím prověřování. Už 4. zasedání v roce 2005 provedlo úpravy řádů v reakci na možné zneužití církevní funkce jednotlivci. Církve musí reagovat na vývoj, který se nedá při tvorbě řádů vždy předem odhadnout. V současnosti se ukázala jako velmi aktuální otázka, kdo má právo hlasovat a rozhodovat v církevních orgánech, kterými jsou diecézní shromáždění a nebo sněm, kdo má být jejich členem s hlasovacím právem. Při nárůstu počtu duchovních v předcházejícím období, respektive kazatelů a pastoračních asistentů se stalo, že zejména v jedné diecézi

vzrostl jejich počet jako členů diecézního shromáždění a sněmu na úkor počtu volených laických zástupců z náboženských obcí. Přitom je diecézní shromáždění především shromážděním zástupců náboženských obcí diecéze (Ústava čl. 29 odst. 1) a církevní sněm je shromážděním náboženských obcí celé církve (Ústava čl. 53 odst. 1). Náboženská obec jako konkrétní místní společenství věřících je základem církve v pojetí naší věrouky (Základy víry ČČSH ot. 33) i církevních řádů (Ústava čl. 6 odst. 2). Kazatelé a pastorační asistenti mají jistě v církvi své místo a významným a rozmanitým způsobem se podílejí na duchovní správě, ale je teologickou a církevně-právní otázkou, zda mají mít hlasovací právo, když je tím porušena parita mezi duchovními a volenými laiky – zástupci náboženských obcí. Tento problém je živý, neboť již v minulosti na to bylo upozorňováno a v současnosti přišlo značné množství podnětů a návrhů na úpravu řádů. Podrobně tato otázka včetně několika variant řešení bude projednávána již na generální synodě duchovních dne 25. ledna a následně na sněmu. Vzhledem k tomu, že v budoucnosti bude odpovědnost rozhodování na církvi samé ještě ve větší míře než dosud, je třeba, aby orgány církve a jejich hlasování byly vyvážené, co se týká poměru duchovních ve služebním poměru, respektive zaměstnanců církve a laiků, kteří jsou voleni. V návrhu jde v podstatě o návrat k tomu, co tvořilo původně východisko hlasování a rozhodování v naší církvi tak, aby byl rovnoměrný počet duchovních a laiků v nejvyšších orgánech. Tuto paritu vyjadřuje i složení diecézní rady i ústřední rady, kde jsou z poloviny duchovní a z poloviny laici, proto by měla být i v orgánech jim nadřazených, jakými jsou diecézní shromáždění a sněm. Nastává tak zvláštní situace, že část těch, kteří v současnosti mají hlasovací a volební právo, by se ho na sněmu měla sami zříci. Jako patriarcha vykonávám duchovenskou činnost v celé církvi, přesto také nemám hlasovací právo na shromážděních jednotlivých diecézí. Věřím, že členové sněmu pochopí tento záměr návratu k původním zásadám naší církve a podpoří návrat k paritě duchovních a laiků v nejvyšších orgánech.

Svolané zasedání má ještě další úkol - **aktivizovat sněmovní práci a doplnit personální složení výborů**. Proto se předsednictvo sněmu obrací s výzvou na členy církve – na duchovní a laiky, aby se zapojili aktivněji do probíhající sněmovní práce a přispěli podle svých schopností v příslušných výborech k naplňování sněmovních úkolů. Zejména se obracíme na tzv. laické zástupce, kteří by měli mít ve sněmovních výborech své zastoupení ve větší míře než dosud.

Tomáš Butta, patriarcha

Generální synoda duchovenstva a 5. zasedání VIII. sněmu se konají ve dnech 25. a 26. ledna v Praze - Dejvicích

Z 86. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Minulou sobotu se v Praze 6 - Dejvicích konalo 86. zasedání ústřední rady. Jednání se zúčastnil i slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., který byl 18. prosince 2007 jmenován správcem pražské diecéze, když týž den požádal o uvolnění z funkce ThDr. David Tonzar, Th.D.

Pobožností na text Lukášova evangelia a písněmi 209 a 210 zahájila jednání olomoucká biskupka Mgr. Jana Šilerová.

Pracovní část zahájil ideovým referátem bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, který mj. podal přehled činnosti a seznámil s probíhajícími jednáními ve vztahu státu a církvi. Dále podal návrh na výročí, která by měla být v tomto roce připomenuta v Českém zápase a na webových stránkách církve. Jde mj. o 660. výročí založení Univerzity Karlovy, 39. výročí druhé pražské defenestrace, 360. výročí vestfálského míru, 90. výročí samostatného státu, 70. výročí Mnichovské dohody, 60. výročí únoroého převratu a 40. výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy. Ústřední rada pak uložila úřadu ústřední rady, aby oslovil schválené autory a publikování zajistil. (V této souvislosti se obracíme i na naše čtenáře, kteří možná mají doma různé dokumenty, fotografie nebo znají členy církve, kteří byli pronásledováni, aby nám pomohli a dokumentaci zapůjčili ke zveřejnění.)

V rámci ideového referátu pak informovala sestra Markéta Čermáková o postupu při přípravě projektu práce

nemocničních kaplanů. Bratr patriarcha pak seznámil členy ústřední rady se závěry zasedání předsednictva VIII. sněmu a se zápisem ze schůze biskupské rady. Ústřední rada vzala na vědomí doporučení biskupské rady k mediální komisi, která by měla informovat o probíhajících jednáních církvi se státem. Souhlasila i se spolufinancováním mediální kampaně. Je však nutné zabezpečit, aby tato kampaň nebyla tendenční a aby všechny církve měly možnost ovlivnit její obsah.

V organizačním referátu, který vedl plzeňský biskup Mgr. Michael Moc, byli členové ústřední rady seznámeni se zápisem z ustavující schůze právní rady.

Ve finančním referátu, který vedl finanční zpravodaj Mgr. Radek Zapletal, byl mj. podán přehled o hospodaření církve s dotacemi v loňském roce a přehled o hospodaření církve a úřadu ústřední rady za ob-

dobí leden až listopad loňského roku. V ekumenicko-zahraničním referátu ústřední rada s díky přijala nabídku pro dva manželské páry z naší církve k 7. ekumenickému lázeňskému pobytu v Bad Gohrisch a zavázala se k jejich jmenování a odeslání osobních údajů. Dále jmenovala přednostu naukového odboru úřadu ústřední rady prof. Zdeňka Kučeru zástupcem naší církve v komisi ERC pro předsednictví ČR v EU. Do zdravotnické komise ERC jmenovala jako další členku sestru Markétu Čermákovou.

Na vědomí vzala zprávu Mgr. Hedviky Zimmermannové a PaedDr. Zdeňka Kovalčíka o návštěvě zemské synody Evangelické zemské církve v Anhaltu.

Ústřední rada schválila vysluhování svátosti svěcení kněžstva Mgr. Marcela Boštíkové z královéhradecké diecéze.

(red)

SETKÁNÍ NAD PROGRAMEM "6 P"

Z iniciativy autorů dokumentu "6 P" se setkali v sobotu 5. ledna věřící z různých míst republiky, aby se společně zamysleli nad programem "6 P", který sází na narativní metodu a zohledňuje mimo jiné moderní manažerské vnímání církve jako instituce. Setkání moderoval finanční zpravodaj ústřední rady a zmocněnec pražské diecéze Mgr. Radek Zapletal. Setkání se zúčastnil také patriarcha ThDr. Tomáš Butta a plzeňský biskup Mgr. Michael Moc.

Přítomní se zamýšleli nad životem v církvi, nad vizemi, cíli a postupy práce a nutností číst řády v církvi. Na naší cestě nám pomáhá dialog, který pokud je veden s opravdovostí a úsilím nalézat pravdu, dát do hry své mravní city a hodnotové postoje, může se stávat převratným setkáním. Mise je dána Písmem a Dokončení na str. 4

Láska v rodině

„O niečom vieme, že v srdci je. Je tam v prvom rade obraz sveta, v ktorom žijeme.“

Jaroslav Krivohlavý

V časoch, kedy sa všeobecne neuznáva akákoľvek autorita, je našou úlohou a výzvou porozumieť mladej generácii. Náboženská etika a cirkev má povinnosť voči spoločnosti poukázať na jej problémy a zároveň ponúknuť možné riešenia. Nesmie sa uzatvoriť, ale slúžiť spoločnosti.

Človek žije uprostred ľudí, ale cíti sa sám. Nemôže žiť sám bez ľudí, ale život s ostatnými mu prináša utrpenie. Človek hľadá človeka, ktorý mu bude predovšetkým priateľom, ako to v jednej svojej básni vyjadril Dietrich Bonhoeffer: „Nie rozkazy, nútené zákony cudzie a lekcie, ale len radu, dobrú a vážnu, ktorá slobodu dáva, to hľadá zrelý muž vo vernom priateľovi. V dialke či nablízku, v šťastí či v nešťastí tu jeden v druhom poznáva verného pomocníka na ceste k slobode a k ľudskosti.“

Choroba spoločnosti zasiahla predovšetkým jej základ – rodinu. Rodičia nemajú čas na výchovu svojich detí. Deti sú zahlcované hmotnými darmi a nie je im darovaný čas - rodičia sú zanepřázdení a deti odmietajú počúvať a rešpektovať svojich rodičov.

Kresťanskí rodičia majú zodpovednosť za výchovu svojich detí pred Bohom a sú prví, ktorí im ju majú prinášať. Pri kresťanskej výchove sú potrebné tieto štyri aspekty. Prvou je viera rodičov. Bez viery nie je záchrana a ani duchovné víťazstvo. Druhou podmienkou výchovy je nádej viery, nádej v to, že čo zasieva, raz vzklíči a prinesie svoje ovocie. Tretou podmienkou kresťanskej výchovy je láska, ktorá pochádza od Boha a má dva rozmery vertikálnu k Bohu a horizontálnu k blíznym. Štvrtou podmienkou je osobný príklad rodičov, bez ktorého deti neuvidia návody a riešenia. Táto výchova je zákonná a deti ju odmietnu a úprimne neprijmú.

Kresťanskí rodičia by mali viesť svoje deti k rodinnej pobožnosti. Rodinnou pobožnosťou myslíme čítanie Písma a stručné prerozprávanie biblického textu. Pri ich otázkach trpezlivo a pravdivo odpovedať. Po čítaní sa pomodliť. Modlitba je dôležitá pri každej práci – činnosti, ktorú konáme. Okrem rodinnej pobožnosti je tiež dôležitá návšteva kostola, kde si buduje svoj vzťah k Bohu a nachádza tam priateľov v rovnakom veku.

Svojim deťom chceme to najlepšie a tým najlepším je kresťanská výchova, ktorá robí človeka lepším a milujúcim. Nech sa nám to všetkým darí v novom roku.

Roman Králík

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše cirkve náležejú k reformačným cirkvím, ktoré majú za základ zbožnosti Písma sväté. Ale v niektorých našich náboženských obciach se bohužel nekonajú biblické hodiny.

Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí sblížit s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(Pokračování z minulého čísla)
Příběhy lásky

Adam a Eva.
Manželství je Bohem ustanoveno.

Gn 1,26-31; 2,18-25; Mt 19,1-9
Izák a Rebeka.

Boží řízení; Bůh spojuje dva lidi.
Gn 24. kap.

Josef a Potifarova žena.
Divné cesty Páně; Bůh promění zlo v dobro; ubránit se svodu.

Gn 39. a 40. kap.
Rachaba a zvědové.

I nevěstka může být zachráněna, když pomůže Božímu lidu před dobytím Jericha.
Joz 2. a 6. kap.

Panenství Jiftáchovy dcery.
Dar Bohu.

Sd 11. kap.
Samsonova slabost pro pelištejské ženy.

Špatné konce nerozumných vášní.
Sd 14. a 16. kap.

Rút a Bóaz.
Věrnost Hospodinu je odměněna.

Kniha Rút
David a Abigail.

Bůh pošle moudrou ženu do cesty.
1 S 25. kap.

David a Batšeba.
Nezkrotná vášně, řetěz hříchů a Boží trest.

2 S 11. a 12. kap.
Princ Amnón a nevlastní sestra, princezna Támar.

Znásilnění, zneuctění a tragické následky v královské rodině.
2 S 13. kap.

Šalomoun a modlářské cizozemky.
Zpronevěra Bohu.

1 Kr 11. kap.
Královský pár Achab a Jezabel získají Nábotovu vinici.

Svornost manželů ve zlém proti Hospodinu.
1 Kr 21. kap.; 22,29-40; 2 Kr 9,30-37; 2 Kr 10. kap.

Královna prokázala věrnost vůči svým otcům i vůči mocnému nevěřícímu králi.
Kniha Ester, přídavky k Ester

Milostná poezie.
Kniha Píseň písní

Tóbit a Sára
Vyslyšené modlitby a šťastná svatba.

Deuterokanonická kniha Tóbijáš
Zuzana a dva starší

Cizoložné oči a dokázaná nevina.
Deuterokanonická kniha,

Přídavky k Danielovi 13. kap.
Herodes a Herodias

Manželství proti Boží vůli; odvaha Jana Křtitele.
Mt 14,1-12

Ježíš a cizoložnice
Spása i pro tuto ženu, když přestane se svým hříchem.

J 8,1-11
Akvila a Priscilla

Manželé svorní ve službě Kristu.
Sk 18,1-4.26; Ř 16,3; 1 K 16,19

Jaká je ta pravá láska
Hymnus lásky apoštola Pavla

1 K 13. kap.
Církev je nevěsta Kristova

2 K 11,2; Ef 5,25-27; Zj 21,2.9

Nový čas
Nyní je čas příhodný, nyní je den spásy.

2 K 6,1-2
Pán Ježíš mluví s Nikodémem o nutnosti znovuzrození.

J 3,1-12
Nový člověk Zacheus.

L 19,1-10

Ježíš otevřel nový život Marii Magdalské.
L 8,1-3

Nový člověk dostává nové jméno Saul - Pavel.
Sk 9. kap.; 11, 25.30

Kdo je v Kristu, je nové stvoření.
2 K 5,17

Naše znovuzrození.
Tt 3,3-7

Nový člověk vede nový život.
Ef 4. kap.

Změna života - Jakub a Jan, Ondřej a Petr - lov ryb, lov lidí.
Mt 4,18-22

Dříve jste nebyli lid, nyní jste královské kněžstvo, národ svatý.
1 Pt 2,9-10

Nevracet se ke starému způsobu života.
2 Pt 2,22

Výhled k budoucnosti - nové nebe a nová země.
Zj 21. kap., 2 Pt 3,13

Děti a mládež (1)

Děti jsou požehnání od Hospodina.
Ž 128

Modlitby za narození dítěte:
Izák a Rebeka Gn 25,19-26

Chana 1 S 1. kap.
Zachariáš a Anna L 1. kap.

Izmael, dítě Hagary - Bůh slyší hlas dítěte.
Gn 21,1-12

Poslušnost Hospodina je pro Abrahama víc než láska k synovi Izákovi.
Gn 22,1-19

Texty vybrala:
Jiřina Kubíková

(Pokračování příště)

PRVNÍ HERBÁŘ?

Hned na samém počátku Bible, v I. knize Mojžíšově (Genesis), takto promlouvá Bůh k právě stvořeným lidem: „Hle, dal jsem vám celou zemi, každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ Mojžíš dodává: „A stalo se tak.“

Bible řadu rostlin ústy proroků a evangelistů specifikuje, je doslova prvním herbářem. O cibuli, česneku, koriandru a ječmeni hovoří ve Starém zákoně už sám Mojžíš. O kopru, vlčím máku a zimozrázu prorok Izajáš, ale ten do svých hrozeb pronárodům přidal i kopřivy a bodláčí. Břečtan se objevil v promluvě k Makabejským.

Evangelisté Nového zákona si všímali příjemnějších věcí, yzop s jeho léčivou silou vyzdvihl Jan a velebil i vinnou révu. Hořčici, mátu a morušu zmiňoval Lukáš. Zatímco Kniha moudrosti hovoří o růži, snad že i krásy je člověku zapotřebí.

Král Šalomoun v Písni písní oslavil svou milenkou, že vydává vůni jako sad s jablky granátovými, s nardem a šafránem, puškvorcem a skořicí, se vším kadidlovým stromovým, myrhou a aloe. Takže je Bible i takřkajíc první herbář milostný. Řekněte, napadlo by vás dnes něco krásnějšího?

(muš)

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Neboť proto jsem se ti zjevil, abych tě učinil svým služebníkem a svědkem.

Sk 26,16

První čtení: Sof 2,3

Druhé čtení: Sk 26,9.13-16

Evangelium: J 1,43-46

K obětování: 1 J 5,15

K požehnání: Ž 72,17-19

Nad Písmem

SLUŽEBNÍK A SVĚDEK KRISTŮV

J 1,43-46

Vánoce skončily a nám nezbyvá než vymést vývěsní skřínky na našich sborech a farách, vyměnit obrázky a ve sborových výkazech zúčtovat se starým rokem. Písmo ale připomíná, že konec je jen zdánlivý, že betlémské slovo o světle a teple Boží milosti volá člověka, že Kristus se nám proto zjevil, aby nás učinil svými služebníky a svědky.

Čtete tedy v Janově evangeliu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“ Slovo se stalo tělem, aby nás přivedlo zpět k Bohu, přes všechny naše výhrady a předsudky.

Natanaelovi, tomu bezelstnému a pravému Izraelitovi, který je popsán u proroka Sofonjáše ve 3. kapitole, je zpočátku proti chuti uvěřit, že by z Galileje mohlo vzejít něco dobrého. Má být svědkem toho, který pochází z Nazareta? Oč izraelštějším musel Natanael být, když sám pocházel z Káni Galilejské.

V izraelských počtech a plánech neměla Galilea žádné místo. Byla to země plná pohanů, měla odlišnou výslovnost, nic pro zbožného člověka. V našem životě se ale občas

najdou místa, jako je Galilea. Pro jistotu s nimi nepočítáme a nechlubíme se jimi. Raději si ohříváme polívky svých vlastních předsudků a zvyklostí a přeléváme je do obrazů, které jen stěží měníme za jiné. Natanaeli, už je to tu znovu, je třeba nedat na řeči, je třeba jít a přesvědčit se na vlastní oči. Natanaeli, jsi blízko svou bezelstností a přesto jsi slepý ve svých předsudcích. Chceš být pravý Izraelita a třebaže se jistě snažíš nezobrazovat Boha žádným zpodoběním, přesto si o lidech a věcech vytváříš falešné obrazy. Dáváš na první dojem, přejímáš názory a neptáš se. Víím, že je těžké odolat pokušení najít si zkratku, nemuset to celé obcházet, ale kdo nás znovu přesvědčí, že existují i jiné cesty než ty široce vyšlapané. A tak si teď třeba říkají v Praze, co může vzejít z východních Čech dobrého? Je ale třeba dát si pozor na obrazy, zvláště na ty, co visí delší čas a na které jsme přivykli, nebo na ty, které se nám někdo snaží namalovat. Zákaz zobrazování můžeme přeci zároveň chápat jako varování před zkratkou a zjednodušením i jako výzvu k pokání. Bůh k nám

nepřichází v obraze, Bůh k nám promlouvá. Jestliže na počátku Natanaela zneklidnil už Ježíšův původ, co u něj muselo způsobit znamení na svatbě v Káni Galilejské i všechna další? Bůh nás zneklidňuje, chce, abychom byli otevření a vnímaví k jeho slovu.

Stali jsme se svědky tohoto Galilejského. Poznali jsme ho po ovoci. Nepřinesl nám obraz hotového světa, nevyšlapal nám širokou a pohodlnou stezku, stal se pro nás slovem v těle, které volá - pojdte a přesvědčte se. Buďte mémi svědky. Hleďte Hospodina, hleďteje spravedlnost, hleďteje pokoru.

Jiří Plhák

Jsem rád, Bože, že mi z Vánoc nezbyla jen hromádka rezavého jehličí, ale také světlo a teplo vtělené lásky. Amen.

ŽIVOT NAPLNĚNÝ VÍROU A VYTRVALOSTÍ

Jednoho dne roku 1990 jsem zašel do sboru Páně v Brně-Řečkovických za bratrem farářem Jiřím Bednaříkem, abych projevil přání zaregistrovat se ve zdejší náboženské obci. Byl jsem pokřtěn v roce 1925 hned po svém narození v novém sboru na vsi v Podkrkonoší, kde kromě několika málo výjimek zde vstoupili občané do Československé církve. V Hradci Králové jsem byl formován ve víře v hodinách náboženství i v Jednotě mládeže. Pak jsem se stal redaktorem Mladé fronty. O tři roky později jsem byl poslán do brněnské redakce. Víru jsem neztratil, ale nemohl ji praktikovat.

Bratr farář Bednařík vyslechl vyznání k mým osudům v politicky svízelné době a skutečnost, že se opět přiznávám ke své církvi. Vzal i v úvahu, že moje žena, pokřtěná římská katolička, je rozhodnuta vstoupit do husitské církve a přeje si v ní i křest našich dvou synů. Stalo se. Nevynechávali jsme jediné bohoslužby a zažívali jsme vše, čím církev žila. Zapojili jsme se do veškeré práce. Velikou událostí bylo, když za účasti bratra biskupa přijali oba chlapi svátost biřmování. Při něm přijal mladší syn po bratru farářem jméno Jiří a nechal si ho doplnit i do matriky. Bratr farář byl jeho vzorem.

A zde můžeme rozvést, co všechno se v této náboženské obci dělo a ja-

kou úlohu v ní hrál její bratr farář. Když bratr Jiří Bednařík nastoupil jako farář v Brně-Řečkovických, jeho zdravotní stav nebyl nejlepší. Přišel sem z Lipnice. Tam na Štědrý den šel pěšky několik kilometrů sloužit půlnoční bohoslužby ve vánici do obce, kterou administroval a odstoupil to zánětem srdeční nitroblány. Léčil se v lázních Poděbrady, kde mu primář předpověděl, že se může dožít nejvýše čtyřiceti let věku. S touto předpovědí byl přeložen z Lipnice do náboženské obce v Brně-Řečkovických. Ta však neměla ještě vlastní sbor, bohoslužby se sloužily v blízké sokolovně. To bylo v padesátých letech. Přesto se po mnoha obtížích podařilo sbor postavit. Zažili jsme tu s rodinou posledních pět let jeho činnosti před odchodem do důchodu. Bohoslužeb se zde zúčastňovalo běžně kolem padesáti i více věřících. Obec měla několik aktivních odborů. Obvyklá byla po bohoslužbách duchovní péče o děti. Na rodinné bohoslužby chodilo na každou první neděli v měsíci s rodiči téměř na dvacet dětí různého věku. Při druhé sloce písně odvedla jeho žena spolu s jednou mladou sestrou děti do kanceláře, aby mohli rodiče nerušeně prožít bohoslužby. Děti byly přiměřeně jejich věku seznamovány s vírou v Boha a Pánem Ježíšem Kristem.

Jiří Bednařík ovládal několik jazyků.

Měl osobní kontakty s nekatolickými církvemi doma i v zahraničí. Pracoval aktivně v Männerarbeitsgruppe a téměř 15 let jezdil na setkání v Janských Lázních a napomáhal k porozumění našich dějin a naší církve.

Od mládí zápasil se zdravotními potížemi. Jeho nemocné srdce bylo postiženo osmi infarkty, ve vyšším věku se přidávaly další choroby. Nepamatuji se, že by si stěžoval. Vždycky říkal, že každý den je Bohem darovaný a člověk ho nemá promarnit. Ve třech brněnských sborech, v nichž manželé Bednaříkovi působili, je vlastní všem věřícím, co zde vytvořili tito duchovní: láska Kristova, která nikdy nehybí v biblických projevech a kázáních, nehybí ani v jejich životě. Vzájemná citová i myšlenková jednota v pevné společné víře vytvářela radostné společenství.

Léta plynula, měnili se věřící. Někteří odcházeli, jiní přicházeli. Duch vládnoucí v náboženské obci v Brně-Černovicích a vstřícnost všech láká i věřící z jiných denominací.

I ti nejlepší lidé umírají. Bratr farář Bednařík zemřel před rokem (22. ledna v den svých 80. narozenin) a jeho popel byl uložen na hřbitově v Řečkovících. Přejí celé naší církvi poctivé a pracovitě faráře plné víry a opravdovosti života, na něž je možné vzpomínat jen s úctou a láskou.

Otakar Rýdlo

Křest v Mladé Boleslavi

PRO POTĚŠENÍ

Chtěli bychom se s vámi podělit o radost ze dvou událostí v naší náboženské obci. Myslíme si totiž, že bychom si měli více navzájem sdělovat věci potěšující a nadějně, aby se mezi námi nešířily pouze "jobovky" o problémech a skandálech.

Při slavnostních bohoslužbách v neděli 2. prosince přijali svátost křtu tři z našeho středu: Bratr Josef Máj (37 let) se svým dvanáctiletým synem Josefem a Pavel Vokál (10 let). Bratr Máj se stal v poslední době i s celou rodinou pravidelným účastníkem bohoslužeb a štedrým přispěvatelem na dílo církve. Jeho žena Blanka byla v naší náboženské obci pokřtěna už před lety jako mladá dívka. Nyní získala svého manžela i syna. V tom je nám všem příkladem, protože máme málo rodin, které by neděly co neděly přicházely na shromáždění. Hoši Josef a Pavel chodí už několik let na duchovní péči o děti a berou věci Boží velice vážně. Uvedu příklad: Pavlova maminka mi vyprávěla, jak nedávno mladší dcera zlobila a maminka jí chtěla naplácat na zadek. Pavlík prosil: „Maminko, netrestej Lucinku, potrestej mě, já to vezmu jako Pán Ježíš na sebe.“ Při tatínkově nemoci si prý Pavlík klekl k posteli a modlil se za tatínkovo uzdravení. V tu chvíli jsem se rozhodla, že Pavlíka pokřtím. Pochopil totiž podstatu víry. Přejeme všem třem pokřtěným Boží vedení v celém jejich životě a věrnost v nastoupené cestě.

Druhou radostnou událostí v naší obci v poslední době bylo shromáždění pro děti i dospělé na Hod Boží vánoční 25. prosince. Osm dětí z duchovní péče o děti předvedlo kromě básniček, koled a vánoční scénky minimuzikál Jiřího Zmožka "Návrat ztraceného syna". Známý skladatel populárních písní převyprávěl biblické podobenství o marnotratném synu a k tomu složil perfektní písničky. Zvolili jsme formu pantomimy či živých obrazů. Pustili jsme CD, na kterém J. Zmožek vypráví a zpívá, a děti děj předváděly a rytmické písně zpívaly s ním. Velké barevné doprovodné obrazy namaloval mladý bratr Jiří Hlaváč.

Podobenství o marnotratném synu v podání Jiřího Zmožka a našich dětí bylo silným citovým zážitkem. Mnoho posluchačů si potají utíralo slzičky dojetí. Vyvrcholením celého vystoupení byla píseň „Láska se narodila o Vánocích“:

„A tak jsem šel, a tak jsem šel světem a pořád jsem hledal a o lásce snil v bezesných nocích, a tak jsem šel a ani jsem nevěděl, že láska už tu dávno byla, láska se narodila o Vánocích.“

Biblické dramatizace se u nás velice ujaly. Vánoční příběh o narození Ježíšově jsme s dětmi ztvárnili už několikrát a vloni jsme navíc přidali o Velikonocích příběh o utrpení, smrti a vzkříšení Pána Ježíše. Scénář k vánočnímu i velikonočnímu dramatizacím sepisuje sestra farářka sama podle počtu a věku dětí a sama také s dětmi nacvičuje.

Tato dětská představení jsou skutečně misijními akcemi, protože do sboru přijdou rodiče a příbuzní dětí, kteří by jinak nepřišli. Cílem je, aby co nejvíce lidí slyšelo dobrou zprávu o Ježíši Kristu a toto je jedna z možností.

Za náboženskou obec v Mladé Boleslavi

Libuše Kopřivová, farářka

RADOSTI UPLYNULÉHO ROKA

Slovo inventúra nie je pravdepodobne sympatické pre každého z nás. Najmä keď nás napadne v prvých dňoch nového roka ísť si kúpiť nejakú veľmi dôležitú ale zabudnutú vec, ktorú súme potrebujeme. Postavíme sa pred obchod, nevšimneme si, že je tam aj iná tabuľka okrem otváracích hodín a dumáme: „prečo sa tie dvere nedajú otvoriť?“ V prvom momente, keď si prečítame "Inventúra" nás chytí zlosť. Začína sa nový rok.

Iné pocity, príjemnejšie, nás však pochytia v posledných dňoch končiaceho sa roka a tiež aj začiatkom nového pri pohľade na prežitú dobu. Vtedy začíname robiť aj my inventúru, ale duševnú: Akí sme boli, ako sme konali a čo všetko príjemné sme prežili. Tešíme sa z toho, že spomíname na zážitky v našej milej malej cirkvi a z touto radosťou sa chceme podeliť s vami. Hneď v druhom mesiaci uplynulého roka sme v slávnostnom opantani privítali v našom chráme (síce prenajatom od ECAV) dvoch roztomilých mladých ľudí Martinku Vágenknechtovú a MUDr. Rafaela Funczika, ktorí sa rozhodli kráčať spolu životom.

Po tejto radostnej udalosti všetkých bratrov a sestier, priateľov a známych, ktorí svadobčanov prišli pozdraviť a zablahoželať, sme vstúpili do reality, ktorá sa v súvislosti s nasledujúcou témou opakuje každoročne – ide o Liptovskú Osadu a stavbu nášho budúceho cirkevného domova na Jozefskej ulici v Bratislave. Zastihlo nás trochu sklamanie z vyvíjajúcej sa situácie v Liptovskej Osade, ale nakoniec sa nám podarilo vývoj v tejto začínajúcej náboženskej obci posunúť pozitívnym smerom vpred. Čo sa týka našej nehnuteľnosti na Jozefskej ulici

v Bratislave, v prvom rade chceme vysloviť úprimnú vďaka všetkým, ktorí nám prispeli svojou finančnou výpomocou k započatiu stavby. Aj vďaka tomu sme mohli urobiť prvé kroky k základom, na ktorých budeme, dúfame, čochvíľa stavať.

Bokom neostali ani literárne novinky súčasných slovenských spisovateľov, ktorí si prišli k nám do cirkvi s nami

osobne o svojich prácach pobesedovať. Najpútavejšie z nich rozprávala o svojom živote i diele spisovateľka, novinárka a textárka Anita Tešovičová, o ktorej sme písali v niektorom z Českých zápasov. Svoju besedu osviežila aj nahrávkami piesní z oblasti populárnej hudby, v ktorých zazneli jej autorské texty.

Dokončení na str. 4

ZAPOMENUTÝ BÁSNÍK

Od roku 1857, kedy uverejnil svoju básnickou prvotinu, poznávala česká kultúrna verejnosť Josefa Baráka jako básníka. Náležel k mladej literárnej generácii, ktorá se v květnu 1858 představila almanachem Máj. Barák byl redaktorem almanachu, neboť jeho hlavním inspirátorem Nerudovi a Hálkovi nebylo tehdy ještě potřebných čtyřiaadvacet let.

Když se po mrtvých létech Bachova absolutismu začínal znovu rozvíjet český národní život, patřil Barák k jeho předním organizátorům. Pořádal české besedy, byl předsedou Akademického čtenářského spolku, patřil mezi zakladatele Sokola, Umělecké besedy i četných studentských spolků. Zaměstnáním a hlavním oborem Barákovy činnosti však bylo novinářství. V roce 1857 se stal redaktorem Prager Morgenpost a když počátkem 60. let vznikaly časopisy české, redaktorem Času a později Hlasu. V letech 1867 až 1873 vydával a řídil časopis Svoboda.

V rámci rodícího se mladočeského hnutí představoval Barák spolu s Janem Nerudou jakýsi "plebejský demokratický radikalismus", navazující

na dědictví radikálních demokratů z let revoluce 1848-49. Jako důsledný demokrat si Barák všiml i dělnických problémů a účastnil se některých akcí dělníků, pro které požadoval rovnoprávnost v politickém životě. V září 1871 byl zvolen redaktorem prvního dělnického časopisu Dělnických listů. Svým nacionalismem se však dostával do rozporu se smýšlením dělníků ve vydavatelském sboru časopisu, a proto se v srpnu 1872 redakce vzdal. Od 1. října 1874 byl Barák odpovědným redaktorem mladočeských Národních listů, tehdy největších a nejvlivnějších českých novin.

Již od studentských demonstrací v květnu 1860 se Barák těšil neobyčejné pozornosti policie a byl také několikrát stíhán soudně. Ve své době byl velmi populární a oblíbenou osobností. Dnes je jeho jméno známé jen užšímu kruhu zájemců o české dějiny. Neprávem, neboť, jak o něm napsal ve svých vzpomínkách spisovatel Antal Stašek, "svými náhledy předbíhal svou dobu, což bývá vždy známkou duchů nad obecnou úroveň vynikajících".

(red)

ZPRÁVY

Ekumenická bohoslužba

V rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se koná ekumenická bohoslužba 21. ledna od 18 h v kostele sv. Klimenta (Karlova 1, Praha 1). Kázáním poslouží bratr patriarcha.

(red)

Stretnutie u prezidenta

Diecézná rada Bratislava oznamuje, že dňa 8. januára prijal prezident Slovenskej republiky doc. JUDr. Ivan Gašparovič, CSc. predstaviteľov cirkví. Stretnutia sa zúčastnil aj náš biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D.

(dr)

Ekumenické setkání

Ve dnech 18. až 25. ledna křesťané celého světa slaví 100. výročí Týdne za jednotu křesťanů. Ve sboru Jana Křtitele na Prádle v Praze 1 se v rámci akce uskuteční 21. ledna v 19.30 h ekumenické setkání studentů a vedení pražských teologických škol.

(red)

Doteky v Liberci

Zveme vás na naši faru v Liberci, kde se dne 25. ledna uskuteční 73. večer cyklu "Doteky – plochy poznání":

* v 16.30 h - Vernisáž výstavy - fotografie Hany Procházkové "SKLENĚNÁ FANTAZIE".

* v 18.00 h - Recital: Stanislav Kubín - "LAHODNÁ VTEŘINA". Doprovodné texty F. Novotného, A. Strejčka, J. Vaníčka a P. Štěpánka čte Benjamin Mlýnek. Hudební mix – Studio AWR Praha. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Statutárního města Liberec.

(sk)

Pozvání na besedu

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na úterý 12. února v 17.30 h do refektáře kláštera Emauzy v Praze 2, Vyšehradská 49 na besedu Základy přírody a člověku přátelského stavění, voda v krajině a symbióza přírody s architekturou.

(JNe)

SETKÁNÍ NAD PROGRAMEM...

Dokončení ze str. 1

tradicí, jde o to správně ji naplňovat. Jako lékaři či jiné profese, měli by se i duchovní průběžně doškolovat, zdokonalovat a prohlubovat své odborné teologické znalosti, rétorické schopnosti, liturgický potenciál, znát řády a právní zásady atd. Již středověcí mniši věděli, že řád osvobozuje. Je třeba hledat cesty, jak vhodně k práci motivovat a jak ji zkvatit. Je nezbytné zamýšlet se nad tím, jak nejlépe oslovovat (evangelizace, misie), dodržovat řády (včetně liturgického), dbát na vyváženost episkopální a presbyterní složky v církvi. Strategie k jednotlivým bodům programu "6 P" byla prodiskutována z různých úhlů, přítomní se podělili o své mnohdy celoživotní zkušenosti a navrhovali možná zlepšení. Nešlo o jednorázové setkání, tento dialog na závažná témata mířící k podstatě církevní práce a křesťanských hodnot bude pokračovat další schůzkou v červnu 2008.

Olga Nytrová

RADOSTI UPLYNULÉHO...

Dokončení ze str. 3

S nadšením sme privítali rodičov a všetkých príbuzných s oznámením o narodení dvojčiat, dvoch krásnych zdravých mláďencov, zatiaľ len v perinkách, pre ktorých vybrali zaujímavé a pekné mená Maximilián a Sebastián. Brat biskup ThDr. Jan Hradil,

Th.D. ich pokrstil v prvých dňoch mesiaca decembra. Bola to naša najradostnejšia udalosť uplynulého roka. Preto im aj touto cestou prajeme do ďalších dní, mesiacov a rokov veľa Božieho požehnania so želaním nech nám rastú v zdraví do múdrosti a krásy.

Pri tomto všetkom myslíme aj na tých, ktorým sa z rôznych príčin, často bez ich vlastnej viny, neujde v každodennom živote to, čo im patrí a čo potrebujú. Charita. Slovo, ktorým sa mnohí zastrešujú, ale jej dopad často nedosahuje očakávaný efekt. Inak je to v malej stredoslovenskej obci, často nazývanej "dedinka v údolí", o ktorej prvé zmienky pochádzajú z 13. storočia. Ide o Lišov na Slovensku. Zaujímavosťou tejto zabudnutej obce s typicky svojskou ľudovou kultúrou je okrem iného aj to, že existuje s tým istým názvom aj Lišov v Českej republike, neďaleko Českých Budějovic. Čo vlastne tieto dve sídla spája, necháme na historikov. Pod gesciou starostu obce Martina Hámorského je aj starostlivosť o sociálne slabšiu vrstvu obyvateľov príkladná. Nezamestnaní pravidelne chodia v rámci verejnoprospešných prác pracovať pod vedením aktivistu MÚ Petra Plachého. Do tejto obce dodávajú naše sestry a bratia z našej NO v rámci charity pre spomenutú vrstvu obyvateľov rôzne ošatenie. Preto sa chystáme niekedy navštíviť túto malebnú obec, kde sa nadšencom ľudovej kultúry za ťažkých podmienok podarilo zriadiť "Lišovskú izbu", čo je vlastne malý skanzen s originálnym zariadením a celkovým vybavením v ešte originálnejšom dome, kde sa návštevníci prenesejú do minulých storočí.

Zuzana Betty Hudcová

Nové číslo bankovního účtu ústřední rady

43-569530217/0100

Veškeré platby, prosíme, poukazujte na tento účet.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

VYVOLENÍ DVANÁCTI

Poté, co byl Ježíš pokřtěn a pokoušen ďáblem na poušti, vyvolil si své učedníky. Když si jejich jména seřadíte podle čísel, získáte tajenku. Ale pozor! Připletla se nám sem i jména další, která učedníkům nepatří – ta musíte vynechat.

(Řešení z minulého čísla: 3-a; 4-b; 1-d.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

KALENDARIUM – LEDEN

21. 1. 1898 - Na Moravě byl vytvořen jedenadvacetičlenný česko-německý vyrovnávací výbor. Tím začala jednání vedoucí k moravskému paktu (1905).

21. 1. 1918 - Ve Vídni se sešli němečtí poslanci z českých zemí a schválili rezoluci, v níž žádali odtržení pohraničních území od vnitrozemí a vytvoření samosprávné provincie Deutschböhmen (částečně reakce na tzv. tříkrálovou deklaraci). Rakouská vláda jim vyhověla a na svatodušní svátky vydala nařízení, v němž oficiálně bylo proklamováno zřízení provincie Deutschböhmen. Podle tohoto návrhu se mělo zavést v Čechách krajské zřízení s 11 kraji (organizovány podle národnostního principu).

21. - 22. 1. 1933 - V Brně-Židenicích došlo k nezdařenému pokusu o fašistický puč skupiny více než 60 českých fašistů, kteří (vedeni nadporučíkem L. Kobsinkem) se pokusili o obsazení zdejších Svatoplukových kasáren. "Židenický puč" se měl stát (snad) signálem k širšímu fašistickému převratu. Jeho aktéři byli napojeni na R. Gajdu a Národní obec fašistickou. Celá akce byla poměrně rychle zlikvidována, s 57 pučisty se konal soud.

22. 1. 1883 - Narodil se v Lišicích u Chlumce nad Cidlinou **Vincenc Beneš** (+ 27. 3. 1979 v Praze) - malíř, člen Spolku výtvarných umělců Mánes a od roku 1933 i řádný člen České akademie věd a umění. Patřil ke generaci a aktivním členům Osmy a Skupiny výtvarných umělců (1911-14); výtvarnému procesu se věnoval i teoretickými články. Zprvu vyznával, stejně jako E. Filla, konstruktivistický kubismus (*Tramvaj č. 4*, 1911), po 1. světové válce se - poučen Antonínem Slavíčkem - přiklonil k moderní krajinomalbě. Roku 1919 spolu s O. Nejedlým maloval krajiny z bojišť legií (*Z francouzského bojiště*, 1919) pro památník na Vítkově, po roce 1925 zobrazoval hlavně jihočeskou krajinu v okolí Písku. Později, po návštěvě Paříže (1931), převzal kolorismus Pierra Bonnard, který jeho obrazy barevně oživil (*Zimní zátiší*, 1935; *Loreta na jaře*, 1942).

22. 1. 1893 - Narodil se v Teplicích **Michal Mareš** (+ 17. 8. 1971 v Praze) - spisovatel a novinář, který vyrůstal v kontaktu s anarchistickým hnutím v severních Čechách a to jej přivedlo k zájmu o sociální problémy, jimž se za první republiky věnoval jako novinář v časopisech *Tribuna*, *Prager Mittag* a *Prager Tagblatt*, jako autor próz a divadelních her i na studijních cestách v Evropě a v Africe.

Po válce, v polovině května 1945, byl na základě omylu zatčen NKVD (sovětským komisariátem vnitřní), který třikrát fingoval přípravy na jeho opravu. Po propuštění zjistil, že se právě koná pohřeb jeho otce, kterého při rabování v Praze zabili členové Rudých gard. A když zjistil, že to vše nejsou pouhé náhody, začal o všem, co zjistil, soustavně psát. Rudé právo jeho reportáže odmítlo, a tak se stal jedním z významných autorů *Peroutkova týdeníku Dnešek*. Psal nejdříve o poměrech v pohraničí - o rabování a rozkrádání majetku po Němcích, o účasti úředníků a příslušníků Sboru národní bezpečnosti (SNB) na tom, o nezákonnostech, zneužívání pravomoci, neuvěřitelné zvůli místních diktátorů. Pak se dovídal o hrůzných případech nelidskosti v různých internačních táborech a byl první, kdo použil pojmu "gestapistické metody" a začal psát o zločinech na státním majetku i na zdraví, životech a osobní svobodě občanů. Byl za to nenávisně osočován v tisku KSČ. Vedení SNB proti němu zahájilo trestní stíhání za poškozování pověsti Sboru, ale muselo je zastavit. M. Mareš se domníval, že boj proti gestapismu půjde dál, bez ohledu na to, kdo bude potrefen, ale přišel únor 1948 a Mareš byl jeden z prvních, koho potrefil. Byl již v březnu zatčen a koncem roku 1948 na základě absurdních obvinění odsouzen k 7 letům vězení.

Se zničeným zdravím z něho vyšel v březnu 1955 a dozvěděl se, že matka, které psal z vězení vroucí dopisy, je již přes tři roky mrtva. Mareš se na rozdíl od jiných nikdy nedožil své rehabilitace - český Nejvyšší soud zrušil rozsudek nad ním v září 1991. Od propuštění z vězení do konce života bídne živil.

23. 1. 1878 - Narodil se v Klášteře **František Janeček** (+ 4. 6. 1941 v Praze) - slavný technik a vynálezce, který mj. zdokonalil obloukovou lampu, zkonstruoval zařízení pořizující fotografický záznam zvuku a vyráběl známé motocykly Jawa.

24. 1. 1458 - V Uhrách byl zvolen za krále Matyáš Korvín (syn Jana Hunyadiho), jemuž Jiří z Poděbrad zaslíbil svou dceru Kateřinu (v únoru t. r. ve Strážnici) a získal pro něj Jana Jiskru z Brandýsa, dosud odpůrce rodu Hunyadova.

24. 1. 1888 - Narodil se v Třebíči **Jan Syrový** (+ 17. 10. 1970 v Praze) - československý generál, účastník protirakouského odboje a ministerský předseda.

26. 1. 1833 - Narodil se v Praze **Josef Barák** (+ 15. 11. 1883 tamtéž) - politik a novinář - viz i str. 3.

27. 1. 1738 - Vydán byl robotní patent, jenž potvrzoval dosavadní praxi při vymáhání robot, stanovil délku robotního dne na 10 hodin, ale připouštěl, aby byla prodloužena v době senoseče a žní. Patent rovněž uváděl povinnost robotovat i na jiném panství, přičemž dvůr neměl být vzdálen více než půl druhé míle, tj. 11 km. Opakoval přísné zákazy srocování a bouření nevolníků, navíc vrchnostem doporučoval zavádět úkolové roboty místo časových, aby se zvýšila produktivita práce.

(red)